

Entre els anys 1213 i 1214 sant Francesc, de camí cap al Marroc, féu estatge en diverses poblacions catalanes. En totes el record del seu pas avui encara hi és present. La seva petja és fresca i tothora es reinventa, essent per a nosaltres estímul viu de revisió de vida.

El cardenal Jorge Mario Bergoglio ens va sorprendre pel nom que va escollir com a Papa. Per primera vegada s'anomenava Francesc. Va explicar el sentit de la tria: *El nombre ha entrado en mi corazón: Francisco de Asís. Para mí es el hombre de la pobreza, el hombre de la paz, el hombre que ama y custodia la creación; en este momento, nosotros mantenemos con la creación una relación no tan buena, ¿verdad? Es el hombre que nos da este espíritu de paz, el hombre pobre.*

Tot i que la tradició esmenta molts llocs només n'hi ha, passats 800 anys, proves certes de dos: Girona, on hi ha un document notarial (s. XIV) on es demana s'admeti un novici, al·legant que el seu avi havia acollit sant Francesc a casa seva; i Lleida, on Giotto pinta, entre 1267 i 1270 a la basílica inferior d'Assís, el miracle que allí succeí, certificant de manera indirecta el seu pas per la capital del Segre.

A Barcelona cal esmentar el nom del carrer "Dormitori de Sant Francesc" per la viva tradició que el sant s'allotjà a l'Hospital de Pelegrins de Sant Nicolau, al cor del barri de pescadors i, com que l'indret no tenia capella, en bastí una en un pati contigu amb les almoines de la seva predicació.

El Càntic del Sol

Joan Miró

Una empremta grava de manera permanent. I certament, la de sant Francesc imposa als creients ser al món d'acord amb el sentit evangèlic. Tenim l'exemple d'un il·lustre deixeble de la seva vida i obra, el Beat Ramon Llull, que va menar una vida d'estudi, pregària i predicació.

Si sant Francesc tornés ara a visitar-nos, què faria? Pregonaria l'Evangeli amb idees brillants? Establiria noves obres d'apostolat? Organitzaria manifestacions religioses? Aplegaria la gent en concentracions multitudinàries?

No seria així, ens recordaria amb sant Pau que «la saviesa d'aquest món és la niciesa als ulls de Déu». Diria que l'acció divina no pot ser mai substituïda per l'organització i l'activisme, que sense Jesús res podem fer, que el que es tracta és de testimoniar amb la vida la veritat de l'Evangeli. Que cal extirpar del cor humà allò que veritat fa mal: l'egoisme, l'enveja, l'ambició, allò que ens corromp. Exhortaria a respectar la creació, a estimar-la com un regal de Déu, fent veure que tota criatura, animals i plantes, porta gravada una empremta divina.

L'exemple de sant Francesc ha estat motiu de fer-lo patró de l'ecologia i del pessebrisme.

L'ecologia és la ciència que té cura de les interrelacions dels éssers vius entre ells i amb el medi que habiten. I, en relació al pessebre, si ja abans de sant Francesc era costum de representar el naixement de Jesús a les esglésies a través del teatre sacre, ell ho fa a la intempèrie, en un cova, amb els vilatans de Greccio.

El pessebre és la manera d'expressar el moment essencial del cristianisme, l'acció de Déu fent-se carn, assumint personalment la realitat de l'existència humana.

QÜESTIONARI:

1. Quina petja t'agradaria deixar del teu pas per la vida?
2. Esdevens agent evangelitzador, servidor?
3. Ets conscient del respecte que tothora cal tenir amb la natura?
4. Si sant Francesc passés avui per casa teva, què li diries?
5. Coneixes algun dels llocs on hi ha tradició del pas de sant Francesc?

ACTIVITATS

1. Visitar a Pompeia-Grups l'exposició *800 anys del pas de sant Francesc per Catalunya* de Xavier Borràs. 42 plafons amb suggerents texts i imatges.
2. La Barcelona de sant Francesc. Seguir el llocs que trepitjà al casc antic de la ciutat.
3. Per últim, però no menys important, llegir *Francesc d'Assís, l'home evangèlic* de fra Miquel Colom, ed. Claret.